

Vzala do ruky mobil a znovu zkusila vytočit jisté číslo, ale nikdo to nebral. Frustrovaně mrštila telefonem o zeď. Bylo to hrozně nespravedlivé. Ať jde do háje, hajzl! Pořád ignoruje její volání, tak ať si to s jejím otcem vyřeší sám. Ona to musela taky zvládnout.

Reggie Dornan měl pořádnou zlost. Dneska by dokázal složit zápasníka Man Mountain Deana s jednou rukou přivázanou za zády. Ani by se při tom nezapotil. Parádně ho doběhli. Cítil se podvedený tím nejhorším možným způsobem a nehodlal se s tím smířit. Dneska večer to skončí. V duchu prosil Pánaboha, aby všechno vyšlo a on mohl mít pocit, že splnil svůj slib postarat se o rodinu Lennyho Scotta. Byl Sharoniným dlužníkem, protože jí kdysi zlomil srdce. Dlužil jí opravdu hodně. Udělá všechno, co je v jeho silách, aby se na Lennyho Scotta nezapomnělo. Reggie Dornan vždycky splácí dluhy.

Sharon objímala Kathy, ale nepřestávala zuřit. Dcera byla rozmazlený spratek a s tím se muselo něco udělat.

„Moc mě to mrzí, maminko. Věř mi, prosím tě. Je mi to hrozně líto.“

Sharon se zadívala do dívčina krásného obličeje. Kathy se chovala úplně stejně jako její otec – brala si, co chtěla, bez ohledu na to, komu tím ublíží nebo kdo bude muset za její potěšení zaplatit.

„Vůbec nic ti není líto, Kath! Mrzí tě jenom to, že to na tebe prasklo.“

Odstrčila dceru od sebe a nechala ji, ať si hořce pláče. Překvapeně zjistila, že dívčino očividné trápení v ní nevzbuzuje vůbec žádné emoce. Mohl se tomu však někdo divit, po všem,

co se dneska dozvěděla? Nepříjemná situace, v níž se Kathy ocitla, ji v tuhle chvíli nevzrušovala. Možná se jí bude zabývat zítra. Pokud všechno dobře dopadne, snad najde čas a dostatek energie a pokusí se vytáhnout Kathy z bryndy, kterou si navařila. Teď měla úplně jiné starosti.

Rozhlédla se po krásném domě, který s velkou láskou a péčí zařídila a vyzdobila. Jako by se jí vysmíval a dokazoval, že majetek je pouhá prkotina. Ohlédnutí člověku vždycky přijde vhod. Sharon měla za celý život jenom dva muže – jednoho zavraždili a ten druhý... Ještě se uvidí. Její máma říkávala, že pokud je ženská chytrá, nikdy se nerozčiluje, ale udělá něco mnohem lepšího – *najde v sobě rovnováhu*.

Když konečně zazvonil telefon, málem se rozplakala úlevou. Po dlouhých letech konečně držela svůj život ve vlastních rukou. Jenom doufala, že není příliš pozdě. Jednou věcí si byla naprosto jistá – tenhle kalich hořkosti vypije až do dna. Nic víc pro sebe a své děti nemůže udělat. Chtěla se pomstít za to, co se jí a její rodině stalo.

Úplně se uklidnila. Na tohle celou dobu čekala. Udělá, co je potřeba, bez ohledu na následky.